

HVAD HAR GAMLE KRIKKER MED SYDSLESVIG AT GØRE?

Så er de gamle krikker atter kommet af stalden. Det er jo også snart længe siden, at de tidligere fremførte og stadig totalt grundløse beskyldninger vedrørende mit forhold til den hedengangne Sovjetunion er blevet luftet. Jeg refererer naturligvis til Jørgen Granum-Jensens (JG-J) læserbrev i JP den 23. juli. Også han er blevet trukket af stalden, når nu en af vennerne blev angrebet. Og kan man ikke finde på rigtige og holdbare argumenter, kan man jo altid dykke ned i posen med de tykkeste løgne og insinuationer. Men lad os da tage dem en gang til og fra en ende af. Jeg har aldrig været troende medlem af noget som helst – heller ikke af DKP. Jeg støttede Sven (og ikke Svend, som JG-J fejlagtigt skriver) Skovmands små skolebøger om udvalgte dele af det sovjetiske samfund i 1970'erne, fordi jeg fandt dem oplysende og pædagogiske. Og ikke mere propagandistiske end så meget andet. Hvad galt var der i at støtte DKP-kandidater, som jeg kendte personligt som hæderlige og dygtige politikere? Mit fædreland har altid entydigt været Danmark. At antyde noget andet er en frækhed af dimensioner, som kun JG-J kan præstere. Jeg er ganske vist født af hjemmetyske forældre i Sønderjylland, men blev gennem skolegang og øvrig uddannelse entydigt dansk. Jeg var absolut ikke elsket blandt DKP'ere – dertil var jeg alt for kritisk overfor partiets politik og forholdene i Sovjetunionen. Men hvorfor nu al denne pølse- og udenomssnak fra JG-J's side? Hvorfor de sædvanlige løgne? Når det nu er Søren Krarups kronik vedrørende danskheden i Sydslesvig, der er det egentlige emne.

Jeg kan ikke vide det med bestemthed. Men jeg kan ane det – man snakker helst om noget andet. Jeg har jo været gennem møllen en gang før – i 2001. Og kan JG-J beklukke sine modstandere, så gør han det gerne. Jeg støttede i min kommentar i JP såmænd blot Krarup i det, han selv antyder i kronikken – at der ikke længere i Sydslesvig er forståelse for hans grundlæggende synspunkter. Det tror jeg heller ikke, der er. Og så tillod jeg mig på den baggrund at mene, at Søren Krarups danskheds-begreb ikke længere er salgbart hos dem, der lever i nutidens Sydslesvig, og som har problemet helt inde på livet i den flerkulturelle hverdag, som leves der. Jeg er helt enig med JG-J i, at folketingsmedlemmer naturligvis skal behandles ordentligt – også i Sydslesvig. Ligeledes tager jeg skarp afstand fra enhver form for fysisk vold i den offentlige debat – også i Sydslesvig. Men jeg er lodret uenig i Krarups anakronistiske syn på, hvad danskhed bør være. Så fræk vil jeg tillade mig at være. En egenskab, jeg måske har lært hos Jørgen Granum-Jensen.

Jyllands-Posten 26.07.2008